

COA: de opvangorganisatie van Nederland

Er komen al eeuwenlang mensen uit oorlogsgebieden naar ons land. Nederland heeft dus veel ervaring met de opvang van vluchtelingen. Vluchtelingen die hier willen komen wonen, noemen we asielzoekers.

Nederlandse regering bepaalt

Het is belangrijk dat mensen die echt hulp nodig hebben, deze hulp ook krijgen. Niet iedereen kan daarom asiel krijgen. Mensen die hier naartoe komen omdat ze hier bijvoorbeeld meer kunnen verdienen, krijgen geen asiel. Wie niet meer veilig in zijn eigen land kan leven, krijgt wel asiel. De Nederlandse regering bepaalt wat er moet gebeuren met vluchtelingen die asiel willen. Dit beleid staat in verschillende wetten beschreven, onder andere de Vreemdelingenwet uit 2000. In de praktijk zijn elke dag verschillende organisaties bezig met asielzoekers. Zoals het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA).

Het COA voert uit

Tot een asielzoeker weet of hij in Nederland mag blijven, kan hij gebruik maken van opvang. Die opvang wordt sinds 1994 geregeld door het COA. De medewerkers van het COA zorgen ervoor dat alles is geregeld op de opvanglocaties. Samen met vrijwilligers zorgen ze voor een veilige woonomgeving voor de asielzoekers in de opvangcentra.

Duidelijkheid

Medewerkers van het COA zijn van het begin af aan duidelijk tegen asielzoekers over wat ze kunnen verwachten. Ze maken de situatie niet mooier dan die is, want daar help je niemand mee. Als jij je ouders vraagt of je naar een feestje mag en je krijgt als antwoord 'ik denk het wel maar misschien ook niet', dan heb je daar helemaal niets aan. Een asielzoeker die vraagt of hij mag blijven, krijgt daarom ook een duidelijk en eerlijk antwoord: de kans is groot dat je terug moet. De IND, de Immigratie- en Naturalisatiedienst, onderzoekt voor elke asielzoeker of ze hier wel of niet mogen blijven. Het COA staat daar helemaal buiten.

Taken van het COA

Het COA geeft asielzoekers niet alleen een 'bed, bad en brood', oftewel alleen onderdak en eten. Het COA helpt asielzoekers vooral om zelf weer een toekomst op te bouwen. In Nederland, in het land waar ze vandaan komen of ergens anders. Kinderen gaan gewoon naar school. Volwassenen mogen vrijwilligerswerk doen en kunnen cursussen volgen. Asielzoekers leren Nederlands, zodat ze zich bijvoorbeeld in een winkel kunnen redden. Dat is vaak niet zo gemakkelijk als het klinkt. In veel landen waar asielzoekers vandaan komen hebben ze een heel ander alfabet. Probeer bijvoorbeeld maar eens Farsi te leren. Dat is de officiële taal in Iran. Er is echt geen woord dat ook maar een beetje lijkt op het Nederlands. Vrouwen krijgen vaak een weerbaarheidstraining. In de landen waar zij vandaan komen, worden vrouwen vaak onderdrukt. Juist zij moeten leren om in Nederland voor zichzelf op te komen.

Samenwerking

Het COA werkt heel nauw samen met scholen, artsen en andere instellingen. Zoals de IND, die beslist of iemand wel of niet mag blijven. En met de Vreemdelingendienst, een afdeling van de politie. Die let er bijvoorbeeld op of mensen waarvan de IND heeft gezegd dat ze niet mogen blijven, ook inderdaad ons land verlaten. Het COA werkt ook samen met VluchtelingenWerk Nederland en Stichting Rechtsbijstand Asiel. Dit zijn organisaties die asielzoekers helpen om asiel te krijgen. Bijvoorbeeld door met ze mee te gaan als ze hun verhaal moeten vertellen aan de IND, of om naar de rechter te gaan als ze zijn uitgewezen. Ook werkt het COA samen met gemeenten waar een opvangcentrum is. Ze maken samen afspraken over hoeveel vluchtelingen er in het centrum terecht kunnen en tot wanneer het centrum openblijft. Tot slot heeft het COA contact met buitenlandse opvangorganisaties. Het COA helpt andere Europese lidstaten/landen met het opvangen van asielzoekers. Zo vormt het COA een soort spin in het web: ze kent iedereen die met asiel te maken heeft.

De wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers

De regering bepaalt wat er moet gebeuren met asielzoekers in de opvang. Bijvoorbeeld hoe lang ze er kunnen blijven en wat ze krijgen aan zakgeld en andere vergoedingen om hier te kunnen leven. Dat staat allemaal in de wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers. De Nederlandse regering betaalt de kosten van de opvang. Hoe de dagelijkse opvang wordt geregeld, heeft het COA als zelfstandige organisatie voor een heel groot deel zelf in de hand.

Opvanglocaties

De opvanglocaties van het COA liggen verspreid over het hele land. Waar een asielzoeker ook terecht komt, in Groningen of Limburg: alle opvangcentra werken op dezelfde manier volgens een opvangmodel. Zo kan het COA bijvoorbeeld aan de minister laten zien hoe het werkt en wat er gebeurt met het geld dat het COA krijgt voor de opvang. Bovendien is het erg fijn als een asielzoeker die naar een andere locatie verhuist, ongeveer hetzelfde kan verwachten. Hij komt tenslotte al meer dan genoeg nieuwe dingen tegen.

Inburgeren

Als mensen van de IND in Nederland mogen blijven, dan helpt het COA hen met inburgeren: het leren kennen van onze manier van leven en het leren van de Nederlandse taal. Dat is soms heel praktisch, bijvoorbeeld het vinden van een huis en van werk. Soms heeft een asielzoeker bijvoorbeeld goede diploma's. Maar die moest hij achter laten tijdens de vlucht. Het COA helpt een asielzoeker dan een eigen portfolio te maken. Daarin staat precies wat iemand aan opleiding heeft, wat voor werkervaring hij heeft en wat hij nog meer kan. Dat helpt bij het solliciteren.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ook moet een asielzoeker onze gewoonten leren. Soms springen die heel erg in het oog, zoals de manier van kleden. Maar het zit 'm ook vaak in hele kleine dingen. Elkaar aankijken in een gesprek bijvoorbeeld of de betekenis van een handgebaar. Het COA helpt mensen die hier mogen blijven die gewoontes te leren kennen en eigen te maken. Zodat zij zo snel mogelijk een normaal leven kunnen leiden, op eigen benen. Want dat is waar het uiteindelijk allemaal om draait.

Wil je meer weten over asielzoekers , het opvangproces of over alleenstaande minderjarige vreemdelingen? Kijk dan bij de spreekbeurten over deze onderwerpen.